

тържествена прослава на празника. Така те са съхранени в Скопския миней. По-късно двете произведения започват да се разпространяват по отделно, като Анонимният канон започва да се разпространява предимно в служебни миней, а Константиновият – предимно в празнични. Постепенно единият от двата оригинални канона е бил заместван с преводен. Вторият етап от развоя на култа Ст. Петрова определя като „белязан от опита да бъдат отстранени двата оригинални канона“ (с. 213), чието начало се свързва с епохата на цар Петър и редакционна намеса при ревизиране на старобългарски служби в Миней, Октоиха и Триода. Наблюденията на Станка Петрова за различията в разпространението на Анонимния канон в южнославянските служебни миней, където той е съвместен с преводния и в руските, в които той е отстранен, са много точни и се вписват в общата история на химнографските творби в служебния миней на руска почва. В същото време Константиновият канон постепенно бива заместен с преводни византийски канони. Третият етап на развоя на култа към Безплътните може да се свърже най-вероятно с XIII в. и се характеризира не с цялостна реформа, а с преводи в различни балкански книжовни средища. През този период в славянската химнография навлизат нови преводни византийски произведения. Четвъртият етап Ст. Петрова свързва с XIV в. и въвеждането на Йерусалимския устав.

Приложенията, поместени в края на дисертационния труд, съдържат таблици, в които използваните материали са систематизирани като схеми на състав и структура на разгледаните служби и издание на пълните текстове по дати. Те допълват текста на дисертацията и ѝ придават стойност и на много ценен справочник.

Представеният автореферат отговаря на изискванията.

В заключение смятам, че трудът на Станка Петрова „Химнографският репертоар за Безплътните сили в средновековната славянска богослужебна книжнина“ има всички качества на дисертация и че на докторантката Станка Петрова трябва да бъде присъдена образователната и научна степен „доктор“.

16.03.2015 г.

доц. д-р Бойка Мирчева

Кирило-Методиевски научен център, БАН